

شبکه آموزش سیما و انجمن ملی هوش مصنوعی ایران، باهدف راه‌اندازی نهضت آموزش هوش مصنوعی تفاهم‌نامه امضا کردند. این تفاهم با حضور محمدمهدی قاسمی، مدیر شبکه آموزش سیما و برخی دیگر از مسئولان صورت گرفت. قاسمی، مدیر شبکه آموزش در این مراسم گفت: باید برنامه‌ای تولید شود که عموم مردم آموزش ببینند و سیاستمداران و مسئولان نسبت به هوش مصنوعی حساس شده و پیشرفتی

شبکه آموزش خانه هوش مصنوعی

در این خصوص صورت بگیرد. امید است انجمن ملی هوش مصنوعی ایران در راستای راه‌اندازی نهضت آموزش هوش مصنوعی، همکاری مستمری با شبکه آموزش سیما برای توسعه و ترویج مهارت‌ها و دانش مرتبط با هوش مصنوعی در سطح ملی داشته باشد. وی افزود: باید با هماهنگی آموزش و پرورش، در مدارس کشور برنامه‌هایی جهت آموزش دانش‌آموزان و آشنا کردن آنها

سریال «پریا» از چند منظر ساختارشکن بود که مهم‌ترین آن، پرداختن به بحث بیماری ایدز و صحبت از آن در قاب تلویزیون بود

زنان ایرانی را روایت کند و زیست قهرمانانه آنها را به نمایش بگذارد

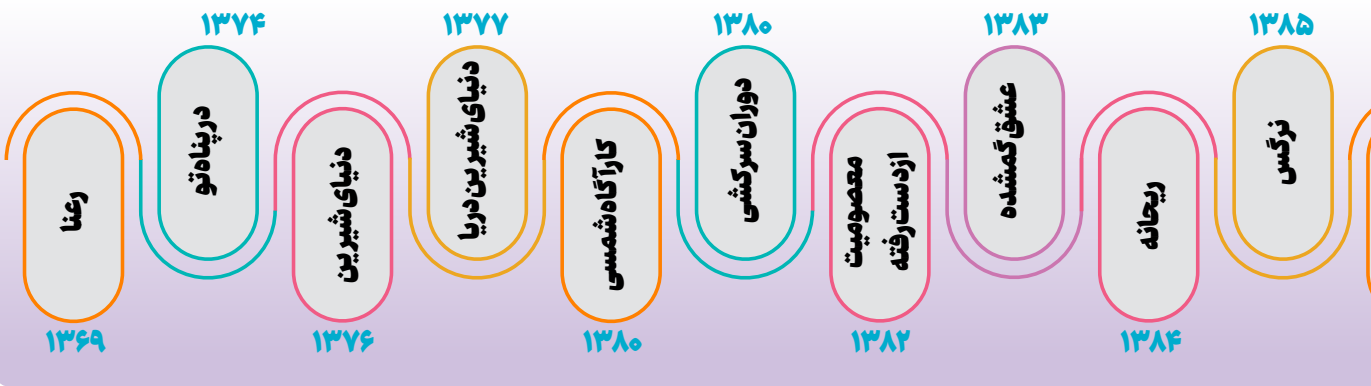
را روایت کند. نرگس محمدی در نقش ستایش، نمایش زندگی واقعی زنانی بود که هم می‌خوانند خانواده خود را حفظ کنند و هم تلاش می‌کنند خودشان را سرپا نگه دارند.

چالش‌های نرگس

روایت سریال «نرگس» را هم باید در فهرست مجموعه‌هایی قرار داد که زنان را در قامت یک قهرمان نشان داده‌اند. سیروس مقدم در این مجموعه قهرمانی نرگس، دختر خانواده را نشان داد اما در میان راه خودش با چالش فوت بازگر اصلی مواجه شد. زنده یاد پوپک گلدره که در یک تصادف درگذشت، نتوانست نقش خود در این مجموعه را کامل کند و در نهایت ستاره اسکندری جای او را گرفت. نرگس در قامت یک خواهر بزرگ‌تر، تلاش می‌کرد هوای خانواده خود را داشته باشد. او با بحران ازدواج خواهرش و مواجه شدن با فردی به نام شوکت که پدرشور خواهرش بود روبه‌رو می‌شد.

روایتگر زنی به نام مدینه بود که هاش بهمن کارخانه به جا مانده از کلاتی بزرگ می‌شود اما هر بار تلاشش می‌کشد. مدینه برخلاف برخی وی واقعی بود و با مشکلات زندگی

یزبونی با قهرمانان زن

با هوش مصنوعی داشته باشیم و با تشویق دانش‌آموزان و دانشجویان و سوق دادن شان به سمت هوش مصنوعی، شاهد پیشرفت و تأثیرگذاری آنها در دنیا باشیم. قاسمی خاطرنشان کرد: شبکه آموزش با تشکیل شورای راهبردی و جذب و حمایت تأثیرگذاران این عرصه به تولید محتوا در این خصوص خواهد پرداخت تا به شبکه مرجع هوش مصنوعی تبدیل شود.

میان گیل دخت و اسماعیل دل در گرو هم داشتند و درست زمانی که گیل دخت و خانواده با توطئه‌های پسرار روبه‌رو می‌شدند، او تلاش می‌کرد با ماندن در عمارت و پی بردن به جای اختفای پدر، به زنده ماندن خانواده‌اش کمک کند. روند تبدیل یک کاراکتر واپسین کشیده شدنش از جایگاه دختر خان تا ندیم‌های در آشپزخانه، همگی به جذابیت‌های این مجموعه افزوده بود. گلنار ابتدا از دست زدن به کارهای پست عمارت ایا داشت اما به مرور فهمید که برای نجات خانواده، باید دست به هر کاری بزند. قهرمان شدن گلنار، به مرور و در طول قصه اتفاق می‌افتاد و همین، به باورپذیر شدن آن کمک بسیاری می‌کرد.

سرکشی‌های یک نوجوان

«دوران سرکشی» برای همه آنهایی که در ابتدای دهه ۸۰ پای تلویزیون می‌نشستند، خاطراتی از سرکشی یک نوجوان و صبور ی‌های یک مشاور بود که تلاش می‌کرد همراه این دختر جوان باشد. لادن مستوفی در قامت زن یک صورت که می‌خواست خانواده خود را در کنار زندگی کاری‌اش جلو ببرد، یک قهرمان ویژه را به نمایش می‌گذاشت. کمال تیریزی، کارگردانی این مجموعه را در دست داشت و فیلمنامه آن به قلم علیرضا طالب‌زاده نوشته شده بود. سرکشی داستان دختری فراری به نام روناک (با بازی عاطفه نوری) بود که با کمک بهزیستی قصد داشت به زندگی عادی بازگردد. این سریال به بررسی مشکلات اجتماعی و رفتاری بلوغ در دختران می‌پرداخت و از همین منظر توانست مخاطبان بسیاری را با خود همراه کند.

قدرت نفس

مجموعه دیگری که با همین دست‌فرمان تولید و پخش شده بود، «نفس» نام داشت که روایت آن، شباهت‌هایی به سریال پروانه داشت. ناهید دختر دانشجویی بود که با روزبه، عضو سازمان منافقین آشنا و در بحبوحه وقایع انقلاب، رازی در زندگی‌اش فاش می‌شد. او مسیر متفاوتی را برای رسیدن به حقیقت پشت‌سر می‌گذاشت اما مثل پروانه با تحول درونی و عشقی که داشت، یک روایت متفاوت را به نمایش گذاشته بود. ساناز سعیدی در قامت بازیگر نقش نفس، توانسته بود استیصال و قدرت یک زن را به صورت همزمان به تصویر بکشد. البته نباید از قدرت کارگردانی جلیل سامان در موفق شدن چنین اثر تلویزیونی غافل شد.

در پناه یک قهرمان

اگر کمی به عقب بازگردیم، مجموعه «در پناه تو» را هم باید از جمله سریال‌هایی دانست که کاراکتر یک زن را به شکل محوری به نمایش گذاشته بود. مریم در سریال در پناه تو، با وجود مصیبت‌هایی که می‌کشید، استوار می‌ماند و ادامه می‌داد. کاراکتر او در زمان پخش این مجموعه، بسیار مورد توجه قرار گرفت و توانست مخاطبان را با مجموعه فوق همراه کند. لعیا رنگنه که بعد از این مجموعه، اثر دیگری را با نام در قلب من به نمایش گذاشته بود، در هر دو سریال یک کاراکتر اجتماعی از زن ایرانی را نشان داد. در پناه تو که در ابتدای دهه ۷۰ پخش شده بود، توانست خود را در قامت یک سریال پر مخاطب تلویزیونی تثبیت کند.

قهرمانی به شیوه یک مادر و دختر

از جمله سریال‌های دیگری که شخصیت محوری زن را در قامت یک قهرمان به نمایش گذاشته بود، مجموعه «ریحانه» به کارگردانی سیروس مقدم بود. این مجموعه با گرّه انداختن در زندگی دختری به همین نام و جست‌وجوی او برای پی بردن به حقیقت، تلاش می‌کرد تا نحوه مواجه شدنش با گذشته را به شیوه متفاوتی به تصویر بکشد. البته باید تأکید کرد که به غیر از خود ریحانه، نمایش کاراکتر جوانی مادر او هم در خلق قهرمانی زنان در دل تاریخ نقش داشت؛ مادری که همسرش دیگر بازداشت ساواک می‌شد و سرنوشته خودش هم به کلی تغییر می‌کرد.

یک پرستار عاشق

مجموعه «مینو» با این‌که از دیگر مجموعه‌های ذکرشده قدری متفاوت‌تر بود اما بازهم توانست چالش‌های یک پرستار زن را در دل تاریخ به نمایش بگذارد. روایت مینو مربوط به ماه‌های منتهی به اشغال شهر خرمشهر در زمان جنگ ایران و عراق بود که در خلال آن، یک قصه عاشقانه بین جاسوس عراقی و پرستاری به نام مینو شکل می‌گرفت. مینو با بازی مهدیه نساج و کارگردانی امیرمهدی پوروزیری، یک روایت متفاوت از قهرمانی زنان در دل جنگ بود.

عشقی گمشده

سریال «عشق گمشده» با خط و ربطی شبیه به مجموعه «ریحانه»، بازهم سراغ یک قهرمان زن رفته بود. قهرمانی که دنبال رگ و ریشه خانواده می‌رفت و درست مثل ریحانه، سر از قهرمانی مادرش درمی‌آورد. البته او برخلاف ریحانه، تنها برای دوری از همسر و برخی مشکلات خانوادگی، سراغ گذشته خانواده می‌رفت. سیما، شخصیت اصلی داستان، در سفر خود به تدریج به برخی گرّه‌ها و پرسش‌های مربوط به زندگی گذشته والدینش پی می‌برد و هرچه بیشتر پیش می‌رود، با گفته‌های بیشتری از زندگی پدر و مادرش مواجه می‌شود. همین هم باعث می‌شد کاراکتر سیما و مادرش به قهرمان‌های عشق‌گمشده تبدیل شوند که هر کدام در دوره خود تلاش می‌کردند زندگی‌شان را سرپا نگه دارند.

متن کامل

مادرانه‌های طوبی

سریال «طوبی» را باید یک از مجموعه‌هایی دانست که یک روایت زنانه و مادرانه را در قاب تلویزیون رقم زد. این مجموعه در روایت شخصیت‌هایی مثل طوبی و خواهرانش، توانست کشش لازم را در مخاطب ایجاد و مفاهیم مادرانه را منتقل کند. شخصیت طوبی از ابتدای جوانی تلاش می‌کرد خانواده را دور هم نگه دارد. او تا میانسالی تلاش کرد این آرزو را عملی کند.

ویدئو

سکاس

یادداشت

زنان؛ قهرمان سریال‌های خانوادگی واجتماعی

در میان گونه‌های جذاب و پرمخاطب مجموعه‌های تلویزیونی‌ای که به میان خانواده‌ها و نسل‌های مختلف راه یافته و یادها و خاطره‌های بینندگان سیما پیوند خورده و ماندگار شده‌اند، سریال‌های درام خانوادگی و اجتماعی، نقش، سهم و جایگاه خاصی دارند. هرگاه این نوع تولیدات با رعایت مولفه‌های هنری، ساختار تصویری استاندارد، داستان پردازی‌های گیرا، مضامین برگرفته از واقعیت‌ها، فضاسازی مناسب و بکر و جذاب، پردازش باورپذیر و ملموس شخصیت‌ها، فیلمنامه و کارگردانی حرفه‌ای، لحاظ نظر و سلیقه و پسند مخاطب ساخته شده و درواقع حرف‌هایشان از جنس حرف‌ها و زندگی مردم بوده، با کسب رضایت مخاطب به توفیق‌های اجتماعی دست‌یافته و درصدد برترین سریال‌های اجتماعی ایستاده‌اند. تعداد درام‌های اجتماعی موفق تلویزیون کم نیست و در سال‌های اخیر بر کیمت و کیفیت آنها افزوده شده است. در چهاردهه اخیر، انواع سریال‌های تاریخی، اجتماعی، پلیسی، خانوادگی، دینی و کمدی با پرزنگی کاراکترها و بازیگران زن ساخته شده و هر کدام هم مخاطبان خود را داشته‌اند. در دهه ۶۰، سریال‌های سرداران، پاییز صحرایه، آب‌به‌عبرت و قصه‌های مجید، آثار مطرح دهه بودند. در بین آنها، پاییز صحرایه دلیل ساختار دراماتیک و مضمون زن محور، بیشتر مورد توجه واقع شد. درام‌های اجتماعی و خانوادگی و نگاه عمیق و افزون و به‌روستر به شخصیت و مقام و جایگاه زنان در جامعه و سریال‌های اجتماعی دهه ۷۰، نظر‌های جامعه را بیشتر از گذشته با رسانه ملی همراه کرد. سریال‌های خوب، پدرسالار، همسران، خانه سبز، درقلب من و در پناه تو در رأس توجهات و استقبال‌های مردمی این مقطع قرار داشتند. در همین دهه سریال جذاب و ماندگار پس از باران هم تولید و پخش شد که خانواده‌های ایرانی را در سراسر کشور پای تلویزیون نشاند و به مهمانی آیین‌ها، سنت‌ها و اقوام ایرانی برد. در کنار سریال‌های خوب دیگر در دهه ۸۰، درام‌های شب دهم و مسافری از هند، او یک فرشته بود، نرگس، میوه ممنوعه، ترانه مادری و دلنوازان نیز به‌نمایش درآمدند و برای بینندگان سیما، خاطره‌ها و خاطره‌بازی‌های بسیار رقم زدند. دهه ۹۰، روند تولید درام‌های با کیفیت و ارزشمند و با محتوای اجتماعی که زنان در آنها با عنایت به ساختارهای فرهنگی ایران دیروز و امروز و سبک زندگی ایرانی و اسلامی، مورد پرداخت هنری قرار داشتند، روبه‌گسترش گذاشت و امتداد حرکت روبه‌تعالی و تمام‌قد آن در سیمای امروز رسانه ملی قابل مشاهده است. در این برهه‌ها و سال‌ها، مجموعه‌های زمانه، کیمیا، پریا، افرا و پایتخت تولید شدند و پایتخت توانست در چند فصل متوالی، مخاطبان و علاقه‌مندان خود را با سریال همراه کند و فضلی را در حوزه سریال‌سازی شکل ده‌ده که تو، رخ‌ها دامه‌دهنده‌اش شوند، ولی متفاوت و ممتازترین درام‌های زن محور این دوره را فریدون حسن‌پور، هنرمند توانای کیلانی بانام‌های یادرفته و گذار از رنج‌های درخشان کشور ساخت و میلیون‌ها بیننده را مانند سربل قوی پس از باران به تماشای خود دعوت و ترغیب کرد. این روند روبه‌تکامل و تأثیرگذار با تولید سریال‌های موفق ثریا، ستایش، پروانه، نفس، رستگاران و طوبی و... همچنان ادامه دارد و فریدون حسن‌پور، درامنداد ارج‌گذاری به مقام و شخصیت والا، مقاوم، صبور و یاداریت زن ایرانی و باسداشت اهمیت و ارزش نهاد مقدس خانواده، تولید اثر فاخر دیگری را در معرض تماشا دارد. سریالی در راستای دواتر موفق قبلی‌اش به‌نام مادر سوجان، که یک سریال زن محور است و در چند فصل داستان زندگی و ماجراهای فراوان و پرفراز و فرود مادر سوجان را از سال ۱۳۱۰ تا ۱۴۰۱، از نوجوانی تا جوانی و اکنون که مادر بزرگ یک خانواده بزرگ است، به تصویر می‌کشد. تولید درام‌های خانوادگی و اجتماعی و زن محور، سه ویژگی و مولفه خاص دارد که اجرای درست، دقیق و هنرمندانه آنها ضامن و کلید موفقیت‌های اجتماعی سریال‌هاست. در این نوع آثار، کاراکترهای اصلی، خانواده و جامعه و زن هستند و چنانچه در پرداخت مضمونی، محتوایی و هنری آنها نقص و کاستی وجود داشته باشد، مانعی جدی برای توفیق اجتماعی آنها و فرارگرفتن شان در گونه‌های هنری یادشده است. از آنجا که فریدون حسن‌پور در کارهای اجتماعی و زن محور خود، به اجزایی کردن مشخصه‌های مورد اشاره پایبند بوده و رمز اساسی موفقیت سریال‌های پیشین او در همین امر نهفته است، لذا می‌توان امیدوار بود که سریال مادر سوجان او هم یک درام خوش ساخت، جذاب و با محتوا و یک اثر اجتماعی و خانوادگی ماندگار خواهد بود و بر گنجینه درام‌های اجتماعی موفق رسانه ملی خواهد افزود. تولید آثار تلویزیونی زن محور، همچنان در حوزه سریال‌سازی تلویزیون ادامه دارد.

